BESCHIKKING VAN HET HOF
VAN 9 NOVEMBER 1983 [1]

Habourdin International SA en Banque Nationale de Paris tegen SpA Italocremona (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Tribunale te Varese)

Zaak 80/83

Samenvatting

Verdrag betreffende rechterlijke bevoegdheid en tenuitvoerlegging van beslissingen — Protocol betreffende uitlegging van Verdrag door Hof van Justitie — Nationale rechterlijke instanties die bevoegd zijn het Hof om een prejudiciële uitspraak te vragen — rechterlijke instanties rechtsprekend „in hoger beroep" — Begrip — Italiaanse rechter rechtsprekend in eerste aanleg op verzet tegen een in summiere procedure gegeven rechterlijk bevel tot betaling — Uitsluiting

(Protocol van 3 juni 1971, artikel 2, sub 2)

In zaak 80/83,

betreffende een verzoek aan het Hof van de president van het Tribunale te Varese, gedaan bij beschikking van 23 april 1983 in de gevoegde zaken

HABOURDIN INTERNATIONAL SA, te Parijs,

en

BANQUE NATIONALE DE PARIS, te Parijs en Milaan,

tegen

SPA ITALOCREMONA, te Varese-Gazzada,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van enkele bepalingen van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken,

geeft

1 — Procestaal: Italiaans.

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: J. Mertens de Wilmars, president, T. Koopmans, K. Bahlmann en Y. Galmot, kamerpresidenten, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling en C. Kakouris, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: P. Heim

de navolgende

BESCHIKKING

Bij beschikking van 23 april 1983, ingekomen ten Hove op 6 mei daaraanvolgend, heeft de president van het Tribunale te Varese krachtens het Protocol van 3 juni 1975 betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Verdrag van 27 september 1968 betreffende de rechterlijke bevoegdheid en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: het Executieverdrag), een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van enkele bepalingen van dat Verdrag.

Genoemd Protocol behoudt de bevoegdheid om het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van het Executieverdrag te vragen, voor aan bepaalde, in artikel 2 genoemde rechterlijke instanties. In casu zijn er termen aanwezig om te onderzoeken of het Hof bevoegd is de gestelde vraag te beantwoorden.

In genoemd artikel 2 worden sub 1 en 3, respectievelijk rechtstreeks en via verwijzing naar artikel 36 Executieverdrag, de rechterlijke instanties die zich tot het Hof kunnen wenden, uitdrukkelijk en limitatief opgesomd. In artikel 2, sub 2, worden voorts daartoe bevoegd verklaard „de rechterlijke instanties van de verdragsluitende staten, wanneer zij recht spreken in hoger beroep".

Artikel 3 van het Protocol bepaalt nader:

„1. Indien een vraag betreffende de uitlegging van het Verdrag en van de andere in artikel 1 genoemde teksten wordt opgeworpen in een zaak aanhangig bij een rechterlijke instantie genoemd onder punt 1 van artikel 2, is deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, gehouden het Hof van Justitie te verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen.

2. Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen voor een onder de punten 2 en 3 van artikel 2 genoemde rechterlijke instantie, kan deze instantie, onder de in lid 1 bepaalde voorwaarden, het Hof van Justitie verzoeken uitspraak te doen."

Aangezien de Italiaanse Tribunalen noch in artikel 2, sub 1, van het Protocol, noch in artikel 36 van het Verdrag worden genoemd, kunnen zij het Hof van Justitie niet om een prejudiciële uitspraak over een uitleggingsvraag verzoeken dan wanneer zij „recht spreken in hoger beroep."

Uit het procesdossier blijkt, dat de verwijzingsbeschikking is gegeven in een procedure in eerste aanleg, betreffende het verzet ingevolge artikel 645 van het Italiaanse Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (CPC) gedaan tegen een gerechtelijk bevel tot betaling, gegeven in het kader van de summiere procedure van de artikelen 633 e.v. CPC. Mitsdien moet worden vastgesteld, dat de verwijzingsbeschikking niet is gegeven in een geval als bedoeld in artikel 2, sub 2, van het Protocol betreffende de uitlegging door het Hof van Justitie van het Executieverdrag.

Bijgevolg is het Hof kennelijk onbevoegd om kennis te nemen van het verzoek om een prejudiciële beslissing, dat bijgevolg niet-ontvankelijk moet worden verklaard in de zin van artikel 92, lid 1, juncto artikel 103, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering.

HET HOF VAN JUSTITIE,

beschikkende:

Verklaart het verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan door de president van het Tribunale te Varese bij beschikking van 23 april 1983, niet-ontvankelijk.

Luxemburg, 9 november 1983

De griffier

P. Heim

De president

J. Mertens de Wilmars